

have, som er problematiske, før ministeren vil begynde at tænke socialdemokratisk igen på det her område og tage sagen op til overvejelse?

Hvad skal der i øvrigt til for, at ministeren begynder at leve op til det, som Socialdemokratiet mente, da man forhandlede den gamle konkurrencelov? Hvor længe skal vi være bundet af det her løfte til borgerlige partier?

**Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):**

Jamen jeg er da glad for, at hr. Jørn Jespersen synes, der er fuld stringens i hans argumentation. Det kan jeg jo kun komplimentere.

Så synes jeg, jeg vil gentage endnu en gang, at det kommer til at lyde som om, at konkurrence er skabt det øjeblik, man har fusionskontrol, og uden det er der ingen konkurrence. Det synes jeg er en forenkling, som vil være for meget at have stående efter debatten. Det tror jeg heller ikke spørgeren mener, men dette blot være sagt for at det ikke skal stå, som om det er hele kodeordet, der betyder, om der er konkurrence eller ej i et samfund.

Jeg synes som sagt, der er grund til at se på en række områder, sådan så vi skaber os et samlet overblik over den samlede konkurrence-lovgivning og derved giver et bidrag til en ny vurdering af, hvordan konkurrencesituationen ser ud, og hvordan den eventuelt vil kunne styrkes. I den forbindelse vil jeg sige, jeg altid tænker, og at jeg også altid tænker som socialdemokrat med de som minister skyldige hensyn, der skal til også at kunne agere i et folketing, som består af langt flere end socialdemokrater.

**Tredje næstformand (Poul Nødgaard):**

Hr. Jørn Jespersen for den sidste bemærkning.

**Jørn Jespersen (SF):**

Jamen jeg er da enig med ministeren i, at fusionskontrol ikke er det eneste afgørende for, om der er konkurrence. Omvendt bliver jeg så nødt til at spørge: Er ministeren så ikke enig i, at fusionskontrol med mulighed for at forbyde fusioner og opstille betingelser til dem er én måde at bidrage til, at man i nogle situationer skaber konkurrence, og at det ville være godt, hvis vi havde den mulighed, også i den danske lovgivning?

Så er jeg glad for, at ministeren har tænkt sig at fortsætte med at tænke over det her. Jeg er bare interesseret i, om der kan siges noget som helst om, hvor længe det varer, før denne tan-

kevirksomhed udmønter sig i mere konkret handling.

**Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):**

Det kan jo være, at tankevirksomheden fører til, at man vælger ikke at handle. Dette blot være sagt for den gode ordens skyld.

Jeg har forestillet mig, at vi har en konkurrencelov som den nugældende i hvert fald året ud, og det sagde jeg også i min første besvarelse, så jeg mener også at have svaret på tillægs-spørgsmålet.

Så er jeg da glad for, at hr. Jørn Jespersen medgiver, at fusionskontrol ikke er det eneste element, der kunne være med til at indgå i bedømmelsen af konkurrenceforholdene, herunder lovgivningen herom.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

**2) Forhandling om redegørelse nr. R 13: By- og boligministerens bypolitiske redegørelse af 23. februar 1999.**

(Redegørelsen anmeldt 23/2 99. Redegørelsen givet 23/2 99. Meddelelse om forhandling 23/2 99).

**Forhandling**

**Lissa Mathiasen (S):**

Jeg vil godt starte med at takke by- og boligministeren for den bypolitiske redegørelse.

Når man stiller mennesker spørgsmålet, hvad de finder er afgørende for deres trivsel, for velfærd, ja, så er det typiske svar koncentreret omkring de meget nære ting: deres bolig, arbejde, indkøbsmuligheder, fritids- og servicetilbud, deres by. Det kan såmænd godt være, at den enkelte ikke tænker så meget over, at det også er underforstået, at det her faktisk er afgørende, at vi så også ser de her ting i en helhed. Vi bør til gengæld ikke være i tvivl om det.

Netop med det enkelte menneskes velfærd i centrum skal bypolitikken således anlægge et helhedsorienteret syn på indsatsen i et byområde. At vi så samtidig ved, at individualiseringen er 1990'ernes kodeord, og alt tyder på, at den tendens vil fortsætte, betyder så, at fleksibilitete-